

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Er/341/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202712
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515202712.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, pr. zast. JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou, Martinčekova 13, 821 01 Bratislava proti povinnému G. K., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX o vymożenie 669,03 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd **zastavuje** exekučné konanie.

Oprávnený **nemá právo** na náhradu trov konania.

Súd **priznáva** trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi JUDr. Michalovi Brožinovi, Exekútorový úrad Svidník, Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník vo výške 1,38 eur a **ukladá** oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Oprávnený podal exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie pre vymożenie 669,03 eur s prísl. na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. so sídlom v Bratislave sp. zn. IA-C/0214/0917 zo dňa 31.3.2014. Súdny exekútor JUDr. Michal Brožina požiadal súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4Er/341/2015-66 zo dňa 10.11.2015 bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietnutá. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.4.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoE/21/2016-84 zo dňa 25.2.2016.

Podľa § 44 ods. 4 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a cit. zákonné ustanovenie súd exekučné konanie zastavil aj bez návrhu.

O trovách oprávneného rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. Oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý vydal orgán nemajúci právomoc na takéto rozhodnutie zavinil zastavenie konania, teda nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách exekúcie súd rozhodol v súlade s § 47 ods. 3 druhá veta za analogického použitia § 203 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. a v súlade s § 22 vyhl. MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Súdny exekútor si uplatnil trovy exekučného konania vo výške 43,79 eur s DPH pozostávajúce z odmeny vo výške 33,19 eur, hotových výdavkov vo výške 3,30 eur a DPH z odmeny a hotových výdavkov vo výške 7,30 eur, a to podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len „EP“).

Z Exekučného poriadku je zrejmé, že výkon exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci a že exekútorovi patrí za túto činnosť odmena a náhrada hotových výdavkov. Na druhej strane je potrebné uviesť, že tieto nároky musia byť v súlade s ustanoveniami EP a vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov a exekútor musí zároveň preukázať vynaloženie hotových výdavkov. Zároveň je pritom potrebné rozlišovať dva časové momenty, a to začatie exekučného konania a moment udelenia poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi. Až doručením poverenia na vykonanie exekúcie však môže exekútor začať vykonávať samotnú exekúciu, teda až od tohto momentu môže vykonávať jednotlivé úkony smerujúce k zaisťovaniu a postihnutiu majetku povinného. Uvedené je dôležité aj pre účely rozhodovania o trovách exekučného konania, resp. exekúcie. Aj samotný Exekučný poriadok rozlišuje pojmy exekučné konanie a exekúcia vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností. V danom prípade bolo zastavené exekučné konanie (viď cit. § 44 ods. 4 EP), nie však samotná exekúcia, keďže poverenie na vykonanie exekúcie exekútorovi nebolo udelené.

V zmysle § 47 ods. 3 druhá veta EP do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Uvedené ustanovenie nasleduje za prvou vetou, ktorá upravuje výšku trov konania exekútora v prípade, ak zo strany povinného dôjde k úhrade vymáhanej pohľadávky po začatí exekučného konania, ale ešte pred uplynutím lehoty na podanie námietok. Trovy exekúcie vo všeobecnosti v zásade znáša povinný, ktorý dobrovoľným neplnením uloženej povinnosti donútil oprávneného domáhať sa svojho práva cestou exekúcie. EP však upravuje aj výnimky z tohto pravidla, a to pri zastavení exekúcie (§ 203 EP), ktoré je možné analogicky použiť aj pri rozhodovaní o trovách pri zastavení exekučného konania. Cit. § 47 ods. 3 EP priamo upravuje iba otázku výšky trov exekúcie, resp. exekučného konania, neupravuje však otázku, ktorý subjekt by mal trovy exekúcie alebo exekučného konania hradiť. Z uvedeného je možné vyvodiť, že platnosť § 47 ods. 3 druhá veta je všeobecná, teda vzťahuje sa na všetky prípady rozhodovania o výške trov exekučného konania, ak ešte nebolo exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie, resp. minimálne je potrebné toto ustanovenie analogicky použiť v každom takomto prípade.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah potom súd dospel k záveru, že ak súdnemu exekútorovi nebolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie a návrh na vykonanie exekúcie nebol spísaný do zápisnice exekútora (čo v tomto prípade nebol; odmena za spísanie návrhu do zápisnice exekútora je osobitnou odmenou upravenou v § 21a cit. vyhlášky), patrí exekútorovi iba náhrada hotových výdavkov. Aj z § 14 ods. 1 vyhl. č. 288/1995 Z.z. upravujúcej minimálnu odmenu pri zastavení exekúcie (podľa ktorého si exekútor uplatnil

odmenu vo výške 33,19 eur) je zrejmé, že ide o odmenu pri zastavení exekúcie, teda o odmenu v prípade, ak už bolo exekútorovi udelené poverenie na vykonanie na udelenie exekúcie. Súd nemôže ísť nad rámec zákona a priznať exekútorovi odmenu, ktorá mu neprislúcha. Súd preto odmenu vo výške 33,19 eur exekútorovi nepriznal.

Pokiaľ ide o hotové výdavky, exekútor má právo na ich náhradu v skutočne a účelne vynaloženej výške, ktorú musí súdu preukázať. Exekútor si uplatnil náhradu poštovného za doručenie žiadosti o udelenie poverenia vo výške 1,15 eur bez DPH, za doručenie návrhu na priznanie exekučných trov vo výške 1,15 eur bez DPH a náhradu za kancelársky materiál vo výške 1 euro bez DPH.

Z exekučného spisu súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená osobne. Ak aj exekútor s doručením tohto podania mal nejaké náklady napr. v súvislosti s doručovaním prostredníctvom svojho pracovníka alebo kuriéra, ktorý zásielku osobne priniesol na súd, výšku týchto nákladov spojených s jedným doručením súd nemal preukázanú, preto ich náhradu súd exekútorovi nepriznal. K tomuto súd ešte poznamenáva, že ak v súvislosti s doručením uvedenej zásielky vynaložil exekútor cestovné, jeho alikvótnu časť pripadajúcu na doručenie v jednom konaní by bolo možné priznať len v prípade, ak by takéto doručenie bolo hospodárnejšie ako doručovanie poštou. Uvedené však predpokladá zdokladovanie výšky cestovného a preukázanie počtu konaní, v ktorých bolo vykonané

osobné doručenie (aj na prípadné iné súdy po ceste), aby súd účelnosť takéhoto doručenia mohol posúdiť.

Exekútor si uplatnil aj náklady na kancelársky materiál vo výške 1 euro bez DPH, t.j. 1,20 s DPH. Súdu je zrejmé, že pri výkone exekúcie vznikajú aj výdavky na kancelárske potreby. Exekútor však nepredložil súdu špecifikáciu týchto výdavkov, z ktorej by bolo možné zistiť, aké položky a v akej výške zahrnul do týchto nákladov, ani aká je jednotková cena jednotlivých položiek a za aký počet kusov tej ktorej položky si náklady účtuje. Pri založení spisu pritom potrebuje 1 spisový obal a maximálne pár kusov papiera, náklady na čo

určite nedosahujú výšku uplatnenej náhrady. Z úradnej činnosti súdu je známe, že skutočné náklady na spisový obal podobne ako náklady na vytlačenie 1 strany papiera sa pohybujú v centových výškach (veľkoobchodná cena za spisový obal sa pohybuje vo výške cca 7-8 centov, cena za 1 stranu papiera nedosahuje ani 1 cent, po zohľadnení nákladov na toner po prepočítaní jeho ceny a počtu výtlačkov sa tieto náklady môžu pohybovať maximálne v rozpätí 2-3 centov za 1 stranu). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd exekútorovi tieto náklady nepriznal.

Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností súd priznal exekútorovi trovy exekučného konania iba vo výške 1,15 eur predstavujúce poštovné za doručenie návrhu na priznanie exekučných trov a DPH z tejto sumy vo výške 0,23 eur, čiže celkovo sumu 1,38 eur. Na ich náhradu za analogického použitia § 203 ods. 1 EP zaviazal súd oprávneného, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, pretože podaním návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý vydal orgán nemajúci právomoc na takéto rozhodnutie zavinil zastavenie exekučného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon odvolanie nepripúšťa.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. však proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia uznesenia. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.